

MINIPRIJIMAČ „KŇOUR“

Ing. Petr Zeman, ing. Ladislav Škapa, MěDPM Brno

Ani rychlý rozvoj techniky, ani nové a nové nářečí pro zájmovou činnost v elektronice neubrány nic na oblibě konstrukcí jednoduchých rozhlasových přijímačů. Snad každý kluk, který propadl kouzlu elektroniky, si občas zatoužil postavit něco velice malého, co by hrálo hlasitě a bez antény, co by mohlo vznít do kapsy všude sebou. A minozí z nás dospělejších by rádi spinili své klukovské sny i po letech. Přicházíme proto s konstrukcí, která vznikla v Městském domě pionýrů a mládeže v Brně a pro niž se mezi členy našich kroužků elektroniky rozšířilo označení „Kňour“. Na nápad, vrátit se k oblibenému nářečí, nás přivedl stále rostoucí potřeb kolemjdoucích, kteří kráčejí se sluchátky na uších, zaobleným pohledem a luxusním stereofonním přijímačem či přehrávačem v kapse. Přístrojům této kategorie konkuroval nechcem, zato si však Kňoura mohou postavit a svou zručnost ověřit i nejmladší elektronici v zájmových kroužcích, pionýrských skupinách a ti zkušenější bez omezení věku již zcela samostatně.

Zvolíme zapojení přijímače

Hned na počátku zavrhнемe zapojení superhetu, které se sice používá téměř u každého továrně vyrobeného tranzistorového přijímače, ale je velmi složité a bez měřicích přístrojů se obtížně nastavuje. Zbývají zapojení nejrůznějších zpětnovazebních a přímozesilujících přijímačů. Kdybychom podle zklamání a ztraceného času určovali žebříček úhlavních nepřátel mladých radiotechniků, stál by na jednom z čelních míst reflexní přijímač. V kolika návodech se již objevila zapojení využívající slibného principu dvojho využití aktivního prvku — pro zesílení vysokofrekvenčního a pak ještě i nízkofrekvenčního signálu. Zdánlivá jednoduchost je však drahou výkoupena obtížným nastavováním a neopakovatelností výsledků při použití jiných součástek a při jejich jiném rozmištění. To je nectnost většiny přijímačů s rozličnými typy zpětných vazeb. U přímozesilujících přijímačů je obtížně zajistit dostatečnou citlivost. Snaha dosáhnout co největšího zesílení signálu v co nejmenším počtu stupňů může vést ke vzniku nestability — rozkmitání. Výhodou je však snazší nastavitelnost a opakovatelnost výsledků a jimi to u nás tento typ přijímačů vyhrál.

Zapojení přímozesilujícího přijímače

Zapojení přímozesilujícího přijímače si popíšeme podle blokového schématu na obr. 1.

Vstupním obvodem, do něhož přichází vysokofrekvenční (Vf) signály z antény, je laděný obvod LO. Má za úkol vybrat pouze Vf signál požadované stanice. Signál po zesílení ve Vf zesílovači VFZ pak postupuje na demodulátor D. Demodulaci (detekci) získáme signál nízkofrekvenční, který zesílíme

nízkofrekvenčním zesílovačem NFZ a přivedeme na elektroakustický měnič EAM. Zde se signál přemění z elektrického na akustický (zvukový).

Všechny popsané bloky najdeme i v zapojení našeho přijímače.

Zapojení přijímače „Kňour“

Uplné schéma zapojení přijímače je na obr. 2. Přijímač je pevně naladěn na jeden kmitočet v pásmu dlouhých nebo středních vln. Hraje „do ouška“ s miniáturním sluchátkem. Jediná obsluha spočívá v zasunutí nebo vysunutí zástrčky sluchátka, kterou se přijímač zapíná nebo vypíná. I přes svoji jednoduchost hraje dostatečně hlasitě bez potřeby připojovat vnější anténu. Toho je dosaženo co nejlepším využíváním každého ze dvou uvedených bloků přijímače. Jejich skutečné zapojení a funkci si popíšeme. Nejprve však technické údaje přijímače:

Rozsah použití:

Přijímač AM, určený pro individuální poslech rozhlasového vysílače v pásmu středních nebo dlouhých vln.

Napájení:

tužkový článek 1,5 V.

Odběr

ze zdroje: asi 7 mA.

Rozměry:

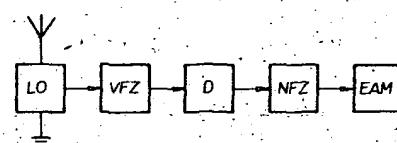
38 × 60 × 18 mm.

Hmotnost:

asi 40 g (včetně napájecího článku).

LO — vstupní laděný obvod

je tvořen cívkou L1 navinutou na feritové tyčce a kondenzátory C1 a C2. Od vstupního obvodu požadujeme, aby

Obr. 1. Blokové schéma přímozesilujícího přijímače

VYBRALI JSME NA OBÁLKU

co nejvíce potlačil signály nežádoucích stanic a naopak, aby propustil s co nejmenšími ztrátami signál požadované stanice. Tento vlastnosti říkáme selektivitu. Čím lépe uvedené požadavky LO spíná, tím bude přijímač selektivnější.

Další připojený stupeň — VFZ — zatěžuje vstupní obvod, a proto je třeba najít způsob, jak ho na LO připojit tak, aby byl přijímač co nejcitlivější, ale současně měl i výhovující selektivitu. Často se setkáváme s navázáním dalšího stupně na feritovou anténu vazebním vinutím nebo z odbočky cívky laděného obvodu. My jsme použili zapojení s vazbou kapacitním děličem s kondenzátory C1 a C2. Výhodou je jednoduchá cívka na feritové tyče, snadná změna vazby změnou kapacity kondenzátoru C2 a také stejnosměrné oddělení dalšího stupně.

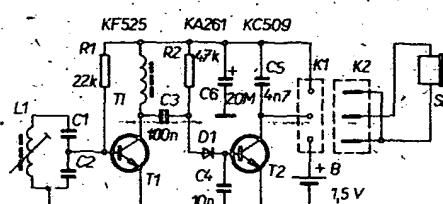
VFZ — vysokofrekvenční zesílovač

je osazen tranzistorem T1. Zesílení stupně je tím větší, čím větší je „střídavý“ odpor (impedance), zařazený v kolektoru tranzistoru. Protože tlumivka T1 klade střídavému proudu velký odpór, ale stejnosměrnému napájecímu proudu odpór málo, dosáhneme poměrně velkého zesílení i při malém napájecím napětí. Přílišné zvětšování indukčnosti tlumivky (větší počet závitů) a tím i její impedance však nemá význam; neboť zesílovač je zatěžován také následujícím stupněm — detektorem D. Tlumivka je navinuta na prstencovitém (toroidním) jádru — feritovém kroužku. Takové uspořádání má tu výhodu, že magnetické pole tlumivky je soustředěno převážně do jádra a zmenšuje se tak nebezpečí rozkmitání stupně VFZ zpětnou vazbou mezi tlumivkou a feritovou anténu.

Odporem rezistoru R1 je určen stejnosměrný pracovní bod tranzistoru T1. Příliš malý odpór by způsobil, že proud, protékající přes tranzistor T1 (kolektor-emitor) by byl příliš velký, tranzistor by se ohříval a zkračovala by se doba životu baterie. Příliš malý proud (velký odpór) zase zmenší zesílení stupně. Odpor 22 kΩ vyhoví pro doporučené typy tranzistorů, i když pro jednoduchost není pracovní bod stabilizován.

D — detektor

je tvořen diodou D1, kondenzátory C3 a C4 a rezistorem R2. Demodulaci získáváme nízkofrekvenční signál. Jde vlastně o opačný pochod, než jaký probíhá ve vysílači, kde se vysokofrekvenční signál (tzv. nosná) moduluje

Obr. 2. Zapojení přijímače „Kňour“